

AUTÓBUSZOS KIRÁNDULÁS NAGYKÖRÖSRE ÉS KECSKEMÉTRE

2018.április 21-én, egy szép, napsütötte szombati napon harmincnégyen indultunk útnak két autóbusszal. Utastársaink főleg nyugdíjasok voltak.

Az első állomás a lajosmizsei benzinkút volt, ahol némi technikai szünetre és kávéfogyasztásra került sor, majd onnan – nem valami jó úton, „hátról” – kisvártatva elértük

Nagykőröst, Pest megye déli részének legnagyobb, patinás települését. A városban a legnevezetesebb – és már messziről látszó – épület, a református nagytemplom mellett álltunk meg, ahol Rácz Péter egyházközségi gondnok várt bennünket. Miután helyet foglaltunk a hűvös templomban, a szimpatikus fiatalember számtalan adatot sorolt fel a városról, annak történetéről. Elismerte, hogy a város bizony elmaradt jelentőségben a közeli nagyvárostól, Bács-Kiskun megye székhelyétől, Kecskeméttől, holott korábban vetekedett azéval. A templom története is érdekes. Tornya 75 méter magas, ezzel Pest megye legmagasabb épülete. Tere már mintegy egy évezrede templomos hely. A monumentális templomépület mostani külső és belső képét 9 folytatólagos átépítés alakította ki. A templom legrégebbi részének maradványait a jelenlegi középhajó

rejt. A főbejárat, a fölötte lévő nagy nyugati ablak, az előcsarnok és a valamikori sokszögben záródó szentély a 15. század táján épített kőtemplom 1516-os nagy, páratlan értékű és jelentőségű gótikus átalakítását sejteti. A tájékoztató után sétát tettünk a főtéren, megnéztük a gimnázium épületét, amelynek falán emléktábla jelzi, hogy éveken át Arany János is itt tanított valamikor. Átszelve a virágvásárt, az Arany János Művelődési Központban megtekintettük az Arany 200 színvonalas kiállítást, amely a nagy költő életútját, szokásait mutatta be, frappáns idézetekkel a tanári mesterség nehézségeiről.

Visszaszállva autóbuszainkba, tovább indultunk Kecskemétre, amely Nagykőröستől kb 20 kilométerre van. A most kb 110 ezres város belvárosának közvetlen közelében, a Kölcsey utcában parkoltak le buszaink, s mivel délre járt az idő, a Kecskeméti Csárda vendégei lehettünk. Az ízletes és főleg bőséges ebéd a hűvös csárdában mindenkinek jólesett. Aztán elsétáltunk a főtérre, a Kossuth-szobor és a városháza közé. Ott már várt bennünket Kószó Ferenc idegenvezető, aki kb

kétórás kalauzólást adott nekünk. A városháza szép, kb 100 éve elkészült dísztermében kaptunk tájékoztatást a város történetéről, jelenlegi iparfejlődéséről, a gazdag kulturális és oktatási életről. A város büszkén hirdeti magáról, hogy Kodály Zoltán városa. (Egy sor oktatási és zenepedagógiai intézmény viseli a nevét, sőt a vasútállomás előtti tér is, mert ott született a zeneszerző.) A városházáról kijöve, a híres harangjáték is Kodályt idézi, dallama a „Kecskemét is kiállítja nyalka verbunkját” szövegű részlettel a Hány János című dalműből. Benéztünk a gótikus részletekkel büszkélkedő Barátok Templomába, majd kívülről megtekintettük a református templomot, a református gimnáziumot és Kecskemét leghíresebb, enyhén túldíszített épületét, a Cifra Palotát. Még megnéztük az evangélikus templomot, amely kevésbé ismert, de egyszerűségében is megkapóan szép épület. Utána következett a látogatás zárása, a híres Öregtemplom. Az 54 méter magas torony az egész városból jól látszik. Impozáns a templombelső is, a város legnagyobb templomáról van szó, amelyet az 1700-as évek végén, copf stílusban építettek.

Kirándulásunk befejező szakaszában a kecskeméti főtéren fagyfaltozásra került sor. A meleg időben nagyon jólesett mindnyájunknak.

A krónikás, aki egyúttal a kirándulást előkészítette és vezette, köszönetet mond a szakszervezet elnökségének a bőkezű anyagi támogatásért.

A beszámolót és felvételeket készítette: Kató Ferenc